

[Arbejdsministeren]

De væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav i forslaget omfatter krav til konstruktion af de personlige værnemidler, herunder om ergonomiske forhold, værnemidlernes effektivitet og uskadelighed og komfort. Herudover fastsættes krav om vedligeholdelse og om udarbejdelse af brugsanvisninger.

De af direktivforslaget omfattede personlige værnemidler til beskyttelse af arbejdstagere er i forvejen reguleret ved danske arbejdsmiljøbestemmelser, og forslaget sikkerheds- og sundhedskrav svarer til niveauet i de nugældende danske regler. Der findes ikke gældende danske regler for personlige værnemidler til privat brug.

Der forudsættes udarbejdet en lang række harmoniserede standarder. Kommissionen forudsætter, at de nødvendige standarder kan færdiggøres inden den 31. december 1992. De mandater, som er nødvendige, for at de europæiske standardiseringsorganisationer kan udarbejde harmoniserede standarder, udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med medlemslandene i det stående udvalg i direktiv 83/189/EØF på grundlag af direktivets sikkerheds- og sundhedskrav. For vedtagelse af standarder gælder en flertalsbeslutningsprocedure.

Direktivforslaget bygger på 2 ordninger. For personlige værnemidler, der sikrer mod farer, der kan medføre døden, hvis værnemidlet svigter, skal der udstedes en EF-verifikation af et godkendt kontrolorgan. For alle andre værnemidler skal fabrikanten udstede en EF-overensstemmelseserklæring (fabrikanterklæring).

Kommissionens begrundelse for fabrikanterklæringsordningen er fællesskabslovgivningen om produktansvar, Rådsktiv 85/374/EØF, der trådte i kraft den 30. juli 1988. Efter dette direktiv pålægges der producenten af industrielt fremstillet løse et objektivt ansvar for skade forårsaget af et defekt produkt.

Fabrikanten afskæres dog ikke fra muligheden for at få produktet certificeret af et særligt afprøvningsorgan, men dette giver ikke fabrikanten større rettigheder i forhold til direktivet.

Direktivforslaget indeholder i overensstemmelse med den nye metode en beskyttelsesklause, hvorefter medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbyde markedsføring af personlige værnemidler, som frembyder risiko for menneskers, husdyrs eller genstandes sikkerhed, selv om produktet opfyl-

der direktivets bestemmelser. Kommissionen og de øvrige medlemslande skal straks underrettes. Såfremt det mangelfulde produkt skyldes mangel i en standard, vil Kommissionen træffe foranstaltninger til en ændring heri efter samme procedure, som gælder for udarbejdelse af en harmoniseret standard.

Efter direktivforslaget kan medlemsstaterne fortsat – under hensyntagen til EØF-traktaten – fastsætte nationale bestemmelser om betingelserne for anvendelse af de pågældende personlige værnemidler, der er omfattet af direktivet, for at beskytte arbejdstagerne og forbrugerne, forudsat at dette ikke indebærer ændringer i de fastsatte konstruktionskrav.

Gennemførelse af direktivet medfører ingen ændringer i Arbejdstilsynets nuværende kontrolmuligheder.

Redegørelse af 23/11 88 til Folketinget vedrørende forslag til Rådets direktiver om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand, energi og transport samt telekommunikation. KOM(88) 376, 377 og 378, endelige udgaver. (EF-redegørelse nr. EF 2).

Finansministeren (Palle Simonsen):

I. Indledning

De to forslag er bygget op dels som et direktiv for tre af de fra bygge- og anlægskonstruktivet og direktivet om offentlige indkøb hidtil undtagne sektorer, drikkevand, energi og transport, og dels et direktiv, som omfatter telekommunikation, der ligeledes har været undtaget. Direktivet om telekommunikation henviser på en række områder til det førstnævnte direktiv, men indeholder særregler, der skal gælde for telekommunikationsområdet.

Hidtil har de gældende regler, som omfatter bygge- og anlægskontrakter på mere end 1 mio. ECU, ikke været gældende for de omtalte sektorer, bortset fra bygge- og anlægskontrakter inden for P&T's områder og for vandrensningsanlæg.

Efter gældende direktiver har de nævnte områder generelt været undtaget også fra reglerne for offentlige indkøb. Disse regler omfatter indkøb på mere end 200.000 ECU.

Formålet med direktiverne er at sikre åbent udbud af såvel bygge- og anlægskontrakter som kontrakter om indkøb af varer og pro-